

[Hans Rasmussen.]

dustrien, hvor måske mange af det ærede medlems partifæller i høj grad ser sådan på det, som jeg har nævnt, i hvert fald med henblik på den virksomhed, de administrerer.

I øvrigt vil jeg gerne ved denne lejlighed sige, at hvis det havde ligget sådan, at vi på tilstrækkelig heldig måde fra politisk side havde forberedt vejen, havde sagen været en anden. Fra politisk side havde vi gjort hele landets erhvervsliv opmærksom på, at nu ville den placering, vi skulle ind i, måske blive en nordisk placering, det havde vi drøftet ved adskillige lejligheder i adskillige timer, men vi måtte til sidst erkende, at den nordiske vej ikke længere var farbar. Vi har så ved anden lejlighed drøftet muligheden af en tilslutning til de seks, og her fik den højtærede udenrigsminister pålæg af det høje ting, navnlig efter tilskyndelse fra oppositionen, om at undersøge, om en mulighed herfor ikke var til stede. Vi har allerede haft en lang principiel debat om tilslutning til de syv, og der er givet regeringen grønt lys for at forhandle videre om, hvorvidt det alligevel ikke er den vej, vi skal gå med hensyn til den placering, Danmark til syvende og sidst skal havne i. Vi er endnu ikke nået helt til vejs ende, men for mig har det stået sådan under adskillige af de drøftelser, jeg har ført på arbejdsmarkedet, ved forhandlinger med vort erhverv, at man ikke har været helt sikker på den markedsplacering, vi ville havne i, og derfor kunne det ofte være meget vanskeligt for dem at foretage dispositioner og at foretage de investeringer, der skulle finde sted.

Derfor vil jeg gerne sige, at jeg for mit vedkommende og mange med mig har været stærkt interesseret i, om lovgivningen ikke snart kunne tage stilling, således at erhvervslivet virkelig kunne finde den placering, det skulle have, og træffe de nødvendige økonomiske dispositioner med hensyn til investeringer og hvad der nu hører til. Det er jo ganske klart, at det er ikke ligegyldigt, hvilken markedsdannelse vi havner i. Varesorter og forskellige hensyn, befolkningsantallet og meget andet, spiller ind i hele den produktion, man nu engang skal tilrettelægge. Vi har i hvert fald ikke inden for jernindustrien være alt for glade ved at

se forskellige store virksomheder placere deres filialer syd for grænsen. Det har givet os lidt at tænke over.

Da jeg i øvrigt lyttede til de højtærede ministre, hørte jeg blot, at den højtærede finansminister havde lagt mærke til, at der i de indlæg, der har været fremført, var varierende toner. Nu synger jo hver med sit næb, nogle synger bas, nogle synger tenor, og så bliver der et udmærket sangkor ud af det alligevel. Det er vel denne samstemmighed, vi efterhånden skal søge at tilvejebringe i det høje ting, og det er det, jeg gerne har villet givet mit bidrag til.

Jeg må sige, at hvis jeg skal vurdere den røde tråd, som går igennem den højtærede ministers svar, har jeg den opfattelse, at man stadig håber, at de relativt gode konjunkturer, som Vesteuropa i øjeblikket befinder sig i, vil blive bevaret fremefter, således at Danmarks chancer fortsat kan øges, og at vi kan afsætte vore varer til de andre lande.

Der er sikkert ingen tvivl om — det var den højtærede udenrigsminister inde på — at den beskyttede hjemmemarkedsindustri i nogen grad vil lide skade, hvis den øjeblikkelig kommer ud for det stormvejr, som vi kan forvente, selv om det er rigtigt, som den højtærede udenrigsminister påpegede, at der er en stor slagkraft inden for den danske jern- og metalindustri. Vi har fra vor side medvirket til produktivitetstilgange og til investeringer, hvor mulighederne har været til stede, fordi vi har skønnet, at det, hvad enten vi kom i det ene eller det andet marked, var nødvendigt at forberede sig, hvis vi ønskede, at jernindustrien fortsat skulle beskæftige, som den gør i øjeblikket, omkring 140 000 arbejdere. Derfor er vi selvfølgelig også interesserede i høj produktion, høj produktivitet og god beskæftigelse.

Jeg takker specielt den højtærede finansminister for den økonomiske belæring. Jeg synes, at den var ganske på sin plads, for det er rigtigt, at vi har en fordel i øjeblikket ved, at vi kan foretage en revision af toldloven, uden at lidenskaberne kommer for meget i kog. Vi ved, det er en opgave, der skal røgtes, den skal klares, vi må igennem det. Jeg ved ikke, om der er så forfærdelig meget, der deler anskuelserne i de bemærkninger, jeg fremsatte, og de bemærkninger,